

[Jørgen Gram.]

os selv, der først og fremmest skal bedømme, om vi har interesse i at være med. Såvidt man kan skønne, ville det kun koste et udtalt ønske derom fra vor side, så ville vi få indbydelsen — selvom man også måske kunne fremføre visse betænkeligheder — og Norge ville da vel også være gået med. Men iøvrigt har Danmark, såvidt jeg kan se, mere tungtvejende grunde til at være med end Norge.

Jeg synes, at Danmark ved sin fraværelse giver afkald på at varetage danske interesser og derfor må nøjes med at tage til efterretning, hvad andre enes om. Selve den norske udenrigsminister udtaler derom i stortinget, som gengivet i „Politiken“ den 14. ds. — jeg tillader mig at citere:

„En Bruxellespagt, hvor Tyskland er deltager, kan udvikle sig til en tungtvejende koncentration indenfor NATO, således at de udenforstående lande næppe får lejlighed til at gøre deres interesser gældende“.

Derfor synes det mig, at vi må træffe de foranstaltninger, der er nødvendige, for at vi kan være med i alle forhandlinger, der endnu måtte komme, og der kan jo komme adskillige. Vi har til visse samme interesser, ja, muligvis større, end de små Beneluxlande.

Efter udenrigsministerens redegørelse og efter meddelelse fra Bonn — gengivet i „Politiken“ for 17. oktober — er der nu tale om at gengive Tyskland dets suverænitæt i en udstrækning, så enhver indblanding i indre tyske forhold udefra herefter er umulig. Dette er med andre ord, som det også er sagt fra flere sider, en foreløbig fredsslutning.

Når de tre stormagter, USA, England og Frankrig, har besluttet dette, må det være ud fra den betragtning, at Tyskland vil udøve sin suverænitæt, som en virkelig frisindet demokratisk stat må gøre dette, og at der iøvrigt intet mellemværende er mere.

Men er dette tilfældet? Jeg mener nej.

Selvom kansleren, dr. Adenauer, er ivrigt vesteuropæisk indstillet og der sikkert i Tyskland er mange brave demokrater, så er der ingen virkelige beviser for, at det tyske folks psyke og den tyske administration fra før har forandret sig synderligt. Derimod er der nok af kendsgeneringer fra

Sydslesvig, som beviser, at myndighederne i de forskellige led i enkeltstaten Slesvig-Holsten driver en bevidst undertrykkelsespolitik — sådan som vi kender den fra før krigen — overfor mindretallet i Sydslesvig, en politik, som er stik imod forbundsstatens forfatning.

Den danske regering og rigsdag har siden 1945 — som også nævnt før — i redegørelser og memoranda til vore allierede rettet henvendelser om vore ønsker vedrørende Sydslesvig og om dansksindede sydslesvigere berettigede krav — det nævnte mit partis ordfører også før.

Det nu demokratiske Tyskland — jeg siger *nu* — har så godt som intet opfyldt af dette, men tværtimod i sin administration gennemført en forskelsbehandling overfor vore landsmænd. Jeg kan desværre ikke her i mine 15 minutter specificere dette, men det er kendsgeneringer.

Ved Englands tilskyndelse blev der udstedt den såkaldte Kiel-erklæring, der blev vedtaget af den selsvig-holstenske landdag den 26. september 1949. Denne erklæring, der under henvisning til forbundsstatens forfatning tilsikrer de dansksindede sydslesvigere fuld ligeret som borgere på alle områder, tilsidesættes bevidst og systematisk, skønt den i en demokratisk stat burde være en selvfølge og have lovgyldighed.

Det er mig bekendt, at der i den hidtidige Bruxelles-traktat med tillægsaftaler fandtes bestemmelser om menneskerettighederne og den personlige frihed. Må jeg spørge den højtærede udenrigsminister: Findes disse bestemmelser videreført eller nøjere specificeret i den nye traktat, hvorefter Tyskland skal være medlem af den udvidede Bruxellesunion? Alle medlemmer i NATO skal give tilslutning til, at Tyskland optages som medlem. Her har også vi vetoret. Før Danmark giver afkald på denne, mener jeg, den højtærede udenrigsminister burde henlede vore allieredes opmærksomhed på vore problemer i Sydslesvig og få den ansvarlige leder af den tyske forbundsstat dr. Adenauers sikring af, at vore dansksindede landsmænd i Sydslesvig helt og fuldt og i alle instanser i enkeltstaten Slesvig-Holsten ikke bliver ringere stillet end andre borgere, men får fuld ligeret nu og i fremtiden og som en dansk folkedel får samtlige menneskerettigheder.